

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/451/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119249747
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6119249747.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XX, XXX XX M., št. občan SR v konaní zast.: JUDr. Petrom Koscelanským, advokátom so sídlom Fraňa Mojtu 24, 949 01 Nitra proti povinnému: Z. R. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom obec M., št. občan SR, o vymożenie nepeñažného nároku a trov exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/451/2019 zo dňa 10. septembra 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Dňa 10.9.2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou uznesenie pod sp. zn. 1Ek/451/2019, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnila ustanoveniami § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 3 zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedla, že exekučný súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku a oboznámení sa s vyjadrením oprávneného zistil, že skutočnosti, o ktoré sa povinný v návrhu opiera boli už riešené v rámci dokazovania v pôvodnom konaní a s dôvodmi uvedenými v posudzovanom návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa už vysporiadal súd v základnom konaní a taktiež aj v odvolacom konaní. Súčasne uviedla, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Návrh na zastavenie exekúcie je len procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie, nakoľko smeruje proti exekúcii, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie, avšak nie proti exekučnému titulu. Ďalej uviedla, že predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť iba skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Exekučný súd teda preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie a zistil, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu a súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný. Na záver uviedla, že vzhľadom na skutočnosť, že pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistila žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie podľa §61k ods. 1 Exekučného poriadku, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku zamietla.

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný sťažnosť a žiadal, aby Okresný súd Banská Bystrica vyhovel sťažnosti povinného, napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie prejednanie a rozhodnutie. Svoju sťažnosť odôvodnil predovšetkým tým, že považuje uznesenie za

nesprávne, nakoľko sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vykonateľnosti exekučného titulu. Opakovane, ako v návrhu na zastavenie exekúcie, tvrdil, že A. Y. ako dlžník uzatvoril dňa XX.XX.XXXX s OTP Banka Slovensko, a.s. ako veriteľom Zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXX/XXHU, na podklade ktorej mu bol poskytnutý úver, ktorý bol zabezpečený záložným právom zriadeným Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti ZZ1 k ÚZ č. XXX/XXXX/XXHU zo dňa XX.XX.XXXX k nehnuteľnostiam v katastrálnom území Zbehy, zapísaným na liste vlastníctva číslo XXX ako: rodinný dom (popis stavby: dom). So súpisným číslom XXX, na parcele registra "C" parcelné č. XXXX/X, iná budova (popis stavby: letná kuchyňa) so súpisným číslom XXX, na parcele registra "C" parcelné č. XXXX/X, parcela registra "C" parcelné č. XXXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, výmera 400 m², parcela registra "C" parcelné č. XXXX/X, druh pozemku: záhrada, výmera 521 m², parcela registra "C" parcelné č. XXXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, výmera 126 m², parcela registra "C" parcelné č. XXXX/X, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, výmera 37 m² (ďalej spolu len ako „nehuteľnosť“). Ďalej uviedol, že vklad záložného práva k nehnuteľnostiam bol povolený pod V XXXX/XX dňa 22.11.2004 (ďalej len ako „záložné právo“), pričom povinný sa po vzniku záložného práva stal vlastníkom nehnuteľnosti titulom dedenia po: T. U., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX a to dňom 20.08.2015, kedy nadobudlo právoplatnosť Osvedčenie o dedičstve, sp. zn. XXD/XXX/XXXX, D. XX/XXXX. Tiež uviedol, že nakoľko pohľadávka zabezpečená záložným právom nebola riadne a včas zo strany dlžníka splnená, začal záložný veriteľ výkon záložného práva formou priameho predaja nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného tretím osobám. Rovnako uviedol, že vzhľadom na uvedené sa povinný s H. A. (otcom oprávneného) dohodol, že nehnuteľnosti odkúpi on ako kupujúci s tým, že ich následne prevedie na povinného a povinný mu vráti peňažné prostriedky zodpovedajúce kúpnej cene nehnuteľnosti (mínus 3.000,- Eur, ktoré povinný odovzdal H. A. za účelom úhrady časti kúpnej ceny nehnuteľnosti). Ďalej uviedol, že H. A. vzájomnú dohodu nedodrжал a nehnuteľnosti daroval svojmu synovi, t.j. oprávnenému. Tiež uviedol, že Dohodu medzi H. A. a povinným potvrdzuje skutočnosť, že dňa 06.09.2016 povinný vrátil na účet oprávneného sumu vo výške 20.000,- Eur ako časť zaplatenej kúpnej ceny nehnuteľnosti. A z týchto dôvodov považuje povinný napadnuté uznesenie za nesprávne a preto ho žiada zrušiť.

4. K sťažnosti povinného sa podaním doručeným súdu dňa 24.10.2019 vyjadril prostredníctvom právneho zástupcu aj oprávnený, ktorý uviedol, že povinný vo svojej sťažnosti uvádza údaje, ktoré boli riešené pred súdom prvej inštancie, ako i v odvolacom konaní a v rámci exekučného konania sú úplne právne irelevantné, keďže exekúcia sa vykonáva na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia OS Nitra a KS Nitra, ktoré sú súčasťou exekučného spisu. Ďalej uviedol, že dôvody, ktoré udáva povinný nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vykonateľnosti exekučného titulu, a preto je nedôvodná i jeho žiadosť o zrušenie napadnutého uznesenia, nemá skutkové ani zákonné náležitosti. Považuje konanie povinného za čisto účelové s úmyslom, aby sa len zbytočne preťahovalo exekučné konanie. Navrhuje preto, aby súd v súlade s § 250 ods. 1 CSP sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietol.

5. Podľa §-u 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa §-u 200 prvej vety Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa §-u 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa §-u 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa §-u 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. Podľa §-u 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Preskúmaním podanej sťažnosti povinného súd zistil, že táto bola podaná na pošte dňa 15.10.2019 a smeruje voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo

povinnému doručené dňa 30.09.2019, bola teda sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§242 CSP).

12. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti povinného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250 ods. 1 CSP v celom rozsahu zamietol.

13. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 19.03.2019, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala dňa 08.04.2019 poverenie na vykonanie exekúcie pre súdneho exekútora JUDr. Petra Klimenta (355EX 228/19). Dňa 03.05.2019 bol v zákonnej lehote doručený poverenému súdnemu exekútorovi návrh povinného na zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávneného postúpil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

14. Podľa §-u 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

15. Napriek zneniu citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku súd k veci uvádza, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodila i správny právny záver a svoje rozhodnutie správne a v zmysle zákona odôvodnil. Sudca ešte na zdôraznenie správnosti sťažnosťou napadnutého uznesenia konštatuje, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaných v základnom konaní. Pričom exekučný súd skúma len okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia vykonaná zásahom do absolútnych majetkových práv povinného, ktorá sa uskutočňuje za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi, s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Sudca teda na záver konštatuje, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom vyššej súdnej úradníčky uvedenom v sťažnosťou napadnutom uznesení a rovnako nevzhliadol žiadne dôvody na zastavenie predmetnej exekúcie. Vyššia súdna úradníčka preto správne postupovala, ak návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla.

16. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované ustanovenia právnych predpisov, súd sťažnosť povinného podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.